FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MARCO DARMON

fremsat den 15. december 1987 *

Høje Domstol.

1. Det eneste punkt, Kommissionen og den italienske regering er uenige om i denne sag, er traktatbruddets omfang. Ifølge Kommissionen består det i, at Den Italienske Republik ikke har gennemført Rådets direktiver 82/242 [1] og 82/243 [2]. Den italienske regering har anført, at national lovgivning indeholder bestemmelser, der gør det muligt at føre visse af formålene med disse direktiver ud i livet, således at traktatbruddet, som den ikke bestrider, kun består i, at direktiverne ikke er gennemført fuldt ud.

2. I Domstolens praksis lægges der vægt på medlemsstaternes forpligtelse til at sikre, at fællesskabsdirektiver efterleves »fuldt ud« [3]. Som sagsøgte har erkendt, er dette ikke sket i Italien. Domstolen har desuden altid lagt til grund, at vanskeligheder, der skyldes interne forhold i forbindelse med udarbejdelsen af de fornødne regler, ikke kan begrunde et traktatbrud.

3. Som følge heraf skal jeg foreslå, at det statueres, at:

— Den italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at Rådets direktiver 82/242 af 31. marts 1982 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kontrolmetoderne for nonioniske overfladeaktive stoffers biologiske nedbrydelighed og 82/243 af samme dato om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om kontrolmetoderne for de anionaktive overfladeaktive stoffers biologiske nedbrydningsevne efterleves fuldt ud,

— samt at Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

* Oversat fra fransk.

1 — Beslutning 82/242 af 31. marts 1982 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kontrolmetoderne for nonioniske overfladeaktive stoffers biologiske nedbrydelighed (EFT L 109 af 22.4.1982, s. 1).

2 — Beslutning 82/243 af 31. marts 1982 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om kontrolmetoderne for de anionaktive overfladeaktive stoffers biologiske nedbrydningsevne (EFT L 109 af 22.4.1982, s. 18).

3 — Jfr. bl. a. sagerne 29/84 (Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland), dom af 23. maj 1985, Sml. s. 1661, præmis 23 på s. 1673; sag 363/85, (Kommissionen mod Den Italienske Republik), dom af 9. april 1987, (Sml. s. 1733, præmis 7); sag 247/85, (Kommissionen mod Kongeriget Belgien), dom af 8. juli 1987, Sml. s. 3029, præmis 9; sag 262/85, (Kommissionen mod Den Italienske Republik), dom af 8. juli 1987, Sml. s. 3079, præmis 9.